

Sygn. akt X Ka 943/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Wydział X Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariusz Jackowski

Sędziowie: Anna Bator-Ciesielska

Przemysław Dziwański (del.) - spr.

Protokolant: prot. sądowy Edyta Marcinkiewicz

przy udziale prokuratora Jolanta Pydyniak

po rozpoznaniu 30.10.2019 r.

w sprawie R. G. o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli z 4.6.2019 r. sygn. akt IIIK 553/18

orzeka:

1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. K. 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększone o podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

R. G. skazany został prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, V Wydział Karny z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt V K1596/03, za przestępstwo z art. 46 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od marca 2003 r. nie później niż do dnia 11 maja 2003 r. i przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 15 maja 2003 r., na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 maja 2003 r. do dnia wydania wyroku, wyrok uprawomocnił się w dniu 14 kwietnia 2004 r. - kara wykonana w całości;
- 2) Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 3 listopada 2006 r. w sprawie o sygn. akt III K 2208/06, za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 lipca 2006 r., na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, na poczet kary zaliczono okres zatrzymania w sprawie w dniu 14 lipca 2006 r., wyrok uprawomocnił się w dniu 23 listopada 2006 r. - kara wykonana w całości;
- 3) Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 25 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 388/06, za przestępstwa z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 czerwca 2004 r., z art. 226 § 1 k.k.

popelnione w dniu 30 czerwca 2004 r. i z art. 288 § 1 k.k., popelnione w dniu 29 września 2005 r., na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, na poczet kary grzywny zaliczono okresy zatrzymania w sprawie w dniu 30 czerwca 2004 r. oraz w dniu 29 września 2005 r., wyrok uprawomocnił się w dniu 2 listopada 2007 r. - kary wykonane w całości;

4) Sądu Rejonowego w Piasecznie, II Wydział Karny z dnia 06 lipca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 31/08, za przestępstwo z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popelnione w dniu 3 sierpnia 2006 r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 września 2007 r. do dnia 6 lipca 2009 r., wyrok uprawomocnił się w dniu 4 marca 2010 r. - kara wykonana w całości;

5) Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 09 grudnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt III K1263/12 za:

a) przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu nadanym Dz. U. 2005.179.1485 w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popelnione w okresie od sierpnia do września 2004 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł,

b) przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu nadanym Dz. U. 2005.179.1485 w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popelnione w okresie od lutego do sierpnia 2007 r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 280 stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł,

za które orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 320 stawek dziennych po 30 zł każda, na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 września 2011 r. do dnia 28 lutego 2013 r., powyższy wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 października 2017 r. w sprawie IX Ka 368/17 - kara obecnie wykonywana, w okresie 10 marca 2019 r. - 11 maja 2022 r.; 6. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt III K 263/18, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu do dnia 20.08.2018 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. popelnione w dniu 12 maja 2017 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, powyższy wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 marca 2019 r. w sprawie IX Ka 97/19 - kara będzie wykonywana po odbyciu kary orzeczonej w sprawie III K 1263/12.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami w sprawach o sygn. akt IIIK 1263/12 i IIIK 263/18 opisanymi w punktach 5 i 6 wyroku połączył i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej sąd zaliczył skazanemu:

a) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 1263/12 od dnia 26 września 2011 r. do dnia 28 lutego 2013 r.,

b) okres odbytej już części kary w sprawie III K 1263/12 od dnia 10 marca 2019 r. do dnia 28 maja 2019 r.,

c) okres zatrzymania w sprawie III K 263/18 od dnia 12 maja 2017r. od godz. 9.20 do dnia 13 maja 2017 r. do godz. 13.45.

Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie połączenia pozostałych kar i środków karnych orzeczonych wyrokami wymienionymi w punktach 1-4 wyroku sąd umorzył. Orzekł też, że w pozostałym zakresie wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Od wyroku sądu rejonowego apelację na korzyść wniósł obrońca skazanego. Zarzucił orzeczeniu:

1) naruszenie art. 4 k.k. poprzez lakoniczne, wskazanie dlaczego w danych okolicznościach sąd uznał za zasadne zastosowanie przepisów obowiązujących obecnie a nie do dnia 1 lipca 2015 roku i na czym dokładnie opierało się przekonanie sądu co do hipotetycznej kary łącznej jaką należałoby na ich podstawie orzec;

2) naruszenie art. 4, 7 i 410 k.p.k. poprzez jednostronną, wyrywkową, nieprawidłową oraz nadmiernie surową dla skazanego ocenę dowodów, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie kary łącznej za adekwatną z punktu widzenia celów kary.

Obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Od wyroku sądu rejonowego apelację na korzyść wniósł również skazany. Zarzucił orzeczeniu niesłuszne zastosowanie przepisów obowiązujących obecnie i zbyt wysoką karę łączną. Wniósł o zmianę wyroku poprzez obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd okręgowy zważył co następuje.

Apelacje nie są zasadne. Sąd rejonowy prawidłowo zastosował przepisy ustawy obowiązującej obecnie. W sposób wystarczający uzasadnił dlaczego niezasadnym byłoby zastosowanie ustawy w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. Jak prawidłowo zauważył, gdyby zastosować przepis art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. możliwe byłoby połączenie kar z wyroków opisanych w punktach 2, 4 wyroku łącznego, a zatem w odniesieniu do kar jednostkowych, które zostały już w całości wykonane oraz jednej z kar z punktu 5 wyroku łącznego (tj. w odniesieniu do jednego z czynów), gdzie obecnie wykonywana jest kara łączna pozbawienia wolności orzeczona tym wyrokiem. Wiązałoby się to z rozwiązaniem kary łącznej orzeczonej wyrokiem w sprawie IIIK 1263/12 (pkt 5 wyroku łącznego) i odrębnego wykonania kary jednostkowej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Połączniami podlegałyby jedynie kara jednostkowa 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z karami jednostkowymi orzeczonymi w sprawach z punktów 2, 4 wyroku łącznego. Konieczne byłoby także przeliczenie odbytej kary 12 miesięcy ograniczenia wolności na 6 miesięcy pozbawienia wolności. W konsekwencji pozwalałoby to na orzeczenie kary łącznej w granicach od 3 lat i 6 miesięcy do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jak słusznie zauważył sąd rejonowy, dowody zgromadzone w sprawie nie dałyby podstaw do orzeczenia tej kary przy zastosowaniu zasady absorpcji. Możliwe byłoby (z przyczyn wskazanych w dalszej części uzasadnienia przy omawianiu wysokości kary łącznej) jedynie niewielkie zmniejszenie sumy kar, co oznaczałoby dla skazanego konieczność odbycia około 2 lat pozbawienia wolności z takiej kary łącznej. W konsekwencji nie prowadziłoby to do poprawienia sytuacji skazanego.

Natomiast, w oparciu o przepis art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym obecnie możliwe było orzeczenie względem skazanego kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej ostatnie dwa skazania (z punktów 5 i 6 wyroku łącznego). Tak więc in conereto ustawą względniejszą w kontekście możliwości kształtowania wymiaru kary łącznej była ustawa obowiązująca obecnie.

Zdaniem sądu okręgowego, sąd rejonowy przeprowadził prawidłową ocenę materiału dowodowego, uwzględniając zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Zastosował zasadę asperacji, wymierzając karę pośrednią pomiędzy najsurowszą z kar - 4 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a sumą kar podlegających połączeniu - 5 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności. Wziął pod uwagę zarówno związek przedmiotowy – podmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami, jak i zachowanie skazanego w zakładzie karnym. Wbrew twierdzeniom obrońcy, postawa skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej nie wskazuje, na to aby cele kary zostały już osiągnięte. R. G. deklaruje przynależność do „nieformalnych struktur podkultury więziennej”, nie był nagradzany regulaminowo, nie jest zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania. Zdaniem sądu okręgowego przebieg

procesu resocjalizacji nie został zatem zakończony. Wbrew stanowisku obrońcy i skazanego, nie uzasadnia on bardziej korzystnego ukształtowania kary łącznej. Ponadto zauważyć należy, że nawet jednoznacznie pozytywna opinia nie stanowi wystarczającej podstawy do orzeczenia kary łącznej na zasadzie całkowitej absorpcji, gdyż taka opinia jest tylko jednym z elementów uwzględnianych przy miarkowaniu kary łącznej. Z kolei pozytywne tendencje w sposobie postępowania skazanego w zakładzie karnym mogą być przedmiotem analizy sądu w sprawie o przedterminowe warunkowe zwolnienie z odbycia reszty kary, a postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego nie może zastępować instytucji prawa karnego wykonawczego.

Konkludując, w niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do złagodzenia wymierzonej kary łącznej, zwłaszcza na zasadzie całkowitej absorpcji. Orzeczona w oparciu o zasadę asperacji kara łączna nie jest rażąco surowa, a tylko stwierdzenie rażącej surowości uprawniałoby sąd odwoławczy do dokonania zmian w jej wysokości.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 §1 k.p.k.

O kosztach obrony z urzędu w instancji odwoławczej sąd orzekł na podstawie §17 ust. 5 w zw. §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.